

Oglaši, pripisana i tu, tiskaju i računaju se na temelju običnog ceničnika ili po dogovoru.

Novci za predbrojbu, oglase itd. kiju se naputnicom ili poloznicom pošt. stedionice u Beču na Sadržajnu listu u Puli.

Kod narudbe valja točno označiti ime, prezime i nadžibu poštu predbrojnika.

Tko list na vrieme ne primi, neka to javi odpravniku u otvorenom pismu, zbi koji se ne plaća postarina, ako se izvana napiše „Reklamacija“.

Cekovnog ratuna br. 347-849.

Telefon tiskare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male sveri, a neologa sve polkvari“. Naroda poslovica.

Izlazi svakog utorka i petka o podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju, ne podpišani netiskaju, a nefrankirani neprimaju.

Predplatnički poštarnicom stoj: 12 K u obliku } na godinu ili K 6—, odnos K 3— na pol. godine.

Ivan carevine više poštara. Plaća i trajaće se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h. koli u Puli, tali Ivan iste.

Uredništvo se nalazi u ulici Giulia br. 5 te prima stranke osim nedjelje i svetka svakdan od 11—12 sati prije podne.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stepe Gjivić. — U nakladi tiskare J. Krmpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trsat.

Pozor!

Same danasji broj Naše Sloga primili će oni predplatnici, kojima smo bili priležili crveno listić sa izkazom zaštale predplate i koji istu jošte ne-podmiriši. Take teme desljedno ustavljamati pošiljanje lista i ostalima, koji nebi međutim podmirili zaostali dug na predplati.

Uprava „Naše Sloga“

Čestit Uskrs!

Danas slavi katolička crkva Veliki petak. Danas žaluje kršćanski svet nad svetskim dogodajem. Onaj, koji je zapustio dyrove nebeske i slavu svoga Oca, Stvoritelja neba i zemlje, užide na Golgoti na drvu križa između dvojice zločinaca, porušen i pogrdijan od nezahvalnog naroda. U neiznjernoj boći, u nečuvenih mukah visi na križu Spasitelj sveta i pošto se je ispunilo proročanstvo do posljednje točke, klonu glavom, te izpušta dušu. Svršeno bijaše!

I gde, zavjes crkveni razdire se na dvoje od gornjega kraja do dolnjega, zemlja se potrese, kamenje se razpada; grobovi se otvorise i ustaše mnoga tela svetih, koji su pomrli, te izišavši iz grobova po uskrsnuću njegovom udjoše u sveti grad i pokazaše se mnogim. A satnik i koji s njim čuvahu Isusa, vidjevši, da se zemlja trese, poplašiše se vrlo govoriti: Zaista ovaj bijaše sin Božji.

Svršeno jest! Spasitelj sveta zapustio je griešnu zemlju i zasjao na desnu svoga otca, gdje nas čeka kad budemo došli pred pjestolje božje, da položimo račun o svomu djelovanju.

PODLISTAK

Hajduk Šimić na Trilju.

(Konac)

Jos je Šimić i ovo kazivao: Svračajući mi jednom svjet u planinsku docinu, očuti se žalba, plač i jauk za jednim oborom. Ja odletim onamo da vidim što je; to ti ludi moj Lončarina trga nož, da jednoga siće. Ja tad breknuh na Lončaru, a onaj čovjek (bio je od mora) kao preporodjen, kad me ugledao, zavapi: dodji, dodji čača moj! Lončara sam tad potjerao, da ide k družinu, a čovjeka povodoh u dočinu k drugima, te mu pokuših pogaću, ovonvine, sira, vina, i napokon grožđa. Upitah ga: kud si ti hodio? Isao sam, čača moj, da kupim štrogod voćica i magare! — Pa koliko si ponio novaca? Dvadeset talira, čača moj! — To je malo za tebe i mene! — rekoh mu — evo ti još dvadeset i pet talira, pa kupi i drugog voćica, a pet neki ti je za poputbinu! — Ode onaj čovjek, blagosivljajući me.

Jos ēu vam kazati — reče Šimić — kako sam ja dolazio sa družinom u bogatih kamatnika, što imadu veliko blago, a čejad im u kući gine od svake rijeke.

I naš mukotrpni narod, koji je toliko stradao za svetu vjeru, koji je i poniže prolio na potoke svoje dragociene krvi za krst častni i slobodu zlatnu, koga prozva crkva sveta bedem kršćanstva, stavljaju dušmani njegovi na svakojake muke, razapinju ga i napajaju octom i žuči, ni kriva ni dužna. Kroz vjejkove izlagao je svoje junačke grudi za drugoga, svojim junačtvom, svojom nesrećnosti i požrtvovnosti zadivio je čitav svjet, koji mu plaća nemilo za draga. Od toliko vjejkova pije on gorku čašu, što mu ju nameniše neprijatelji njegovi. Razdiđen i razčepkan moli i traži svoja prava, svoje jedinstvo i slobodu, ali nezahvalni i tvrdokorni svjet nezna više za zasluge njegove, nepozna ga više — netreba ga više!

Ali taj vječni patnik nezdvaja, jer se ufa onoga, koji je i za nj prolio svoji sveti krv na Golgoti, jer vjeruje u njegovu svetu nauku i jer se nuda u pravdu božju. On podnaša strpljivo sve jade i nevolje, koje ga sruši snažna bju, jer mu je u tom uzorem razpeti na Golgoti i jer je čvrsto uvjeren, da dolazi za Velikim petkom — Uskrs!

Dà, rode milj, i Tebe minuti će gorka čaša i Tebi vratiti će se stara sreća i slava i Tvoj će nadoci Uskrs. — Ti neimaš na žalost u svetu ni mogućih zaštitnika, ni silnih pokrovitelja, ali zato imadeš na nebesih Spasitelja, koji nije zaboravio Tvojih zasluga i koji imade upisano u knjizi vječnosti sve muke, jade i nevolje, koje si Ti radi njegovje svete nauke podnio.

Upri dakle, rode, svoje oči danas u dryo križa pun ljubavi i pouzdanja u Odkupitelja sveta, koji voli po-

tištenje i potlačene, koji ljubi skromne božju i u svoje pravo, koje se neda ničim ugušiti, jer je ono od samoga Boga. Uskrsnuće Isusovo neka Ti bude zalogom Tvomu spasenju.

Danas se vesele neprijatelji Tvoji, jer si prezren od onih, za koje si žrtvovao sve svoje; rugaju se Tvomu sruštaču, pošto su Te do gola svukli; prstom kažu na Tvoju neukost, pošto su Ti oteli sva sredstva do nauka i prosvjete. I to bi imali biti Tvoji usrećitelji, Tvoji spasitelji! Ne vjeruj im, tjeraj ih sa svoga praga. Vuci su to u ovčoj koži, licumjerici su to i varalice, koji ti rade o glavi i koji bi Ti htjeli izbrisati i zadnji trag na zemlji.

Oni obilaze oko Tebe kad Te trebaju, nudajući Ti Judin poljubac. Govore Ti kano i djava Isusu: Dodji k meni i obsipati će te svakim blagom ovoga sveta. Goni od sebe takove napastnike i zavodnike. Protiv njih oboružaj se čvrstom vjerom u Ratzapetoga stalnom odlukom, da ćeš rabiti i živjeti polag Njegovih svetih nauka za svoj duševni i tjelesni boljak.

Spasitelj naš pokazao nam je svojim mukotrpnim životom i groznom smrти, kako valja strpljivo i ponižno podnašati sve muke i bolesti, koje nas danomice na svakom putu susreću u borbi za život i obstanak. On je kao Bog-čovjek podnio grozne muke svojevoljno, imajući pred očima užvišeni cilj: s spašenje čovječanstva.

I mi moramo u borbi za obstanak dobrovoljno podnašati sve neprijlike, što nam ih neprijatelji stvaraju, jer inače neima pobjebe ni uspjeha. Uzorom nam mora biti najveći Patnik, što ga svjet poznaće; koji je

Kad bih ja došao u njih, zapitao bih dobar ručak, ali rekao bi: bez krv ne ima dobra ručka! Trebalо bi dakle, da zakolju bravče, te bi ga isjekli na peće, metnuli bi kako bih ja htio — sa maslom i lukom — da se dobro ušušga — to bi bilo baš leipo jesti. Domaćim bi stavio pred nas same, ali ja ne bih nipošto htio tako, nego bih zapovjedio, neka odma sva kućna čeljad: muško, žensko, staro i nejako ide za sofru. Gdi je Šimić, nek je svakomu pravo! Tako bičinio, da se željna družina u kamatnika pogoste. Kad bih ja odudale otisao, prilibila bi se ulicom po koja žena iz one kuće k meni, te bi mi rekla: braco, i opet ti dodji — majka ti se veseli! — barem onda se počastim, kad ti dodjes!

Upitah Šimića — je li bježao pred Bandalom i Bursaćom, što su ga sa kolonom tražili?

Šimić: Niesam se ja nikoga bojao do Boga, pa niesam ni njih. Jednou više Biteljicu u planini mi hajdući idemo jednom kosom, a ugledasmo Bandala sa kolonom na drugoj strani. Ja se tad javih: o arambaša od kolone! Evo hajdučkog arambaše! Sadji bliže, da se ogledamo, tko je bolji junak. Ne progoni više pla-

ninske čobane, što nas ne izdaju, jer ti oni ništa krivi nisu! Odgorava mi on: hajdeti vi, ne ēu se ja s ludim ljudima tući! Na to će mu neka čobanica: kopile jedno, kad ne smiizači preda nj, čemu meni ne das mira, da ti izdam Šimića? Čujte i ovu — reče — Šimić.

Na Voštanim u Akrapovoj staji jednočasno se u sumrak s družinom grijači u vatu i pušio lulu. Odjednom otvore se vrata, te rupiše neki ljudi unutra. Mislimo s prva, da su čobani, ali bijaše to turska kolona i pred njom buljumbaša, koji sjede kraj mene uz vatru. Ja odma oštros: tko ste vi, kud idete i koga tražite? Odgovore oni: mi smo ljudi što i vi! Opet ja: a što ste vi? Šta li smo mi? Lanuse oni jednaki smo; tražimo kai i vi Šimić! Zavikah ja: kad ga tražiš, baš si ga našao — gradim ti zelenoga sveca! Trgoh nož, a oni svi utekose u noć glamom bez obzira. Městrovic omade za njima, al mu puška ne sastavi; zapali i Sekulović, te tri obzira po bedrama, a ne ubi nijednoga. Poletismo za njima; vičem ja družini: ne stritjajte ih nego nožim isčitimo i redje! Sutra nam kazase ljudi, da je bujumbaba bio se skrio za stajom između uliša od pčela, a jedan turski financa (sto

odlučio i neustrašivo koracao opredijeljenim putem, premda je u duhu video Golgotu, gdje ga je čekalo nečuveno ponizanje i strašna smrt. I mi valja da koracamo neustrašivo k narodnom cilju, k jedinstvu i slobodi hrvatskoga naroda, prkoseći svim nepogodam i odstranjujući sve zapriče, koje nadjemo na tom putu.

Čvrsta vjera u Kristovo uskrsnuće pruža nam jamstvo, da čemo i mi ne samo duševno uskrsnuti, već također, da nas čeka narodno uskrsnuće, budemo li znali raditi, boriti se, stradati i trpit. Naša borba je pravedna, ona je sveta, jer se borimo za istinu i pravo, a Isus nas uči, da istina i pravednost mora prije ili kasnije pobediti.

U višnji srca! dakle patnički rode: Stoj nepomično i čvrsto uz Kristovu crkvu, gdje je jedina sloboda i pravi napredak. Čuvaj se onih, koji te nastoje odvratiti od djedovske vjere i od starog hrvatskog poštenja. Nevjeruj onim, koji bi htjeli ucipiti u Tvoju pošteno srce klicu vjerskog nemara i narodnog mrtvila. Oni bo znadu, da si se Ti pomoći ti kriesti postih i vrlinah kroz vjejkove otimači i zdrav i da su iste i danas zalog Tvojoj boljoj budućnosti.

Sveti Uskrsnuće neka pobudi u nas plemenito oduševljenje, da uz mogućno podnesti i najveće muke na čast Kristove nauke i na korist domovine naše. Uhvatimo se mi u jedno kolo; uprimo složnim silama oko duševnog i narodnog uskrsnuća našeg. Providnost božja, koja nam posla na zemlju Odkupitelja, neće zapustiti patničkog naroda, komu kličemo iz dna duše: Čestit Ti Uskrs!

je meni prietlo da ēe mi ružno izići, trčati preko njiva, pade u rivinu i slomi nogu.

Još ēu vam jednu kazati, reče Andrija. Iduci jednom preko Roska polja, ja pokarab druga Križana, što se bio sinoć opio, a on, ne bud ljen, učini juris na mene, poteže iza svilaje pušku, te okresa u me, ali mu ne upali. Bacij je o zemlju, i trže drugu, te skresa i njome, al ne upali ni druga, pa i njome o zemlju, te za nož, pa na me skret učinio. Ja se slegoh kao zmija do zemlje, povukoh se mrvu nazad, te ga u hičini dočekah, uhvatih za vrat i turih nauznak. Skočih mu na prsi, pričepih mu nogom ruku, iz koje mu iztrgo nož, te rekoh: vidi rđo, da te mogu tvojim nožem zaklati, ali ne ēu, jer sam bolji od tebe. Ja ga pustih, a Sekulović zažeže u nj i ubi ga, te ga prisloni uz plasti i stavi mu lulu u zube, neka puš.

Jednom sam se bio preobukao po seherstu — pripovjedaše dalje Šimić — kako se turski begovi nose i došao u Mostar; htio sam se obrati u Turčinu, jer oni fino znadu. Turčin me je liepo obriao i uređio, te otisao raditi k drugomu, a ja podogledao (da odma ne vidi) postavih mu

vanje o srednjem školstvu, koje se je končalo vrsilo petak dne 21. marta. U predvečer toga dana išli su grof Stürgkh i dr. Kaltrein k ministru-predsjedniku, da ga zadobe za to, da se glasuje jedva posle Uskrsa. Ministar-predsjednik već bi da nije na to pristao. Za ciele sjednice od petka nije se nego o tom radilo, kako da glasovanje izpadne. Za sve Slavene znalo se tako da glascavati. S njima bili su i Rumunji. O Talijanima glasalo se je svaki čas drugače. Socijalni demokrati odlučili su zatci, kad se bude glasovalo o Celju i Pazinu. Njemački katolici i kršćanski socijali ili antisemiti odlučili su se proti resoluciji Rizzovoj, odnosno Bennatovoj, naime proti premještanju hrvatske gimnazije iz Pazina. Tim je ova osigurana bila, al trebalo je nastojati, da se sve zastupnike njoj prijazne zadrži u dvorani, da nebi, misleć da nije pogibelji, izashi. Na protiv Celje bilo je u skrajnoj pogibelji, i svaki prijatelj Slovencima bojao se je, da će zlo proći. Ipak se nije zdvojilo, nego učinilo što bijaša moguće. Sve Njemačke stranke bile su za premještanju slovenskih paralela iz Celja. Samo u njemačkoj katoličkoj stranci bilo je zastupnika, koji nisu bili za to. Opat Treuenfels nije se zacao izreći i to javno u svom govoru. Pravednost zahljeva, da budu i slovenski razredi u Celju, a pravi katolici su uvek za pravednu stvar. I njegovi drugovi bili bi najradje s njim, ali oni se boje, da bi se onda preveć agitiralo proti njim među izbornicima. Njemačka katolička stranka bilo je dan prije odlučila predložiti dodatak k resoluciji glede Celja, da se naime samo onda slovenske paralele od tamo premjesti, ako se sporazumiju obie narodnosti. To je za taj slučaj povoljan dodatak, ali kamo bismo došli, ako bi uvek sve samo od sporazuma odradilo. Slovenci kod svojih, a mi u Istri kod svojih neprijatelja, nebismo nikad ništa dobili. Njemcem liberalom i nacionalom nije rečeni dodatak bio povoljni. Njemačka katolička stranka je opet o tom vjećaju, pak odlučila da neće postaviti onoga dodatka.

Tražilo se je drugoga koj bi postavio onaj dodatak, i koji bi spasio Celje, iako bi resolucija Stürgkh bila prihvadena. Dvojica zastupnika pristala jedan za drugim, al odustali. Konačno se je na to odlučio dr. Hruban, katolički Čeh iz Moravske. Postavio je onaj dodatak, bez ikakvoga prejudeca za bud što drugo.

Teda negda, kad je vidilo, da je Stürgkh vršio svoj zaključeni govor, pozvao je predsjednik zastupnika da zauzmu svoja mesta, da će se glasovali. Dverana puna, kao malo kada. Svi Poljaci, osim jednoga, svi Česi, osim jednoga, svi Rusini, svi Hrvati i Slovenci, obe Srbe, Rumunji osim dvojice, Talijani osim dvojice. U raznih njemačkih strankah manjka po koji, većih praziniva je samo na klupi katoličkih Njemaca.

Zast. Hofmann iz Šlezije predlaže, da se briše svota za gimnaziju u Opavi; Svennjemac Berger predlaže da se briše svota za slovenske razrede u Celju. Obojica predlažu takodjer, da se o njihovih predložiovi glasuje po imenima.

Tu nastaje smetnja glede glasovanja. Konačno se odlučuje da se po imenima glasuje za ciele svotu proračuna za srednje škole ili proti njoj. Ako bi se ta prihvatala, onda odlapa glasovanje glede Opave i Celja.

Proziva se, glasuje se sa d a ili sa n e. Sa d a, za ciele svotu glasuju Poljaci, Česi, Rusini, Slovenci, Hrvati, Rumunji, njemački katolici, i njemački veleposjednici i socijalni demokrati. Sa n e, glasuju Niemci liberalci, nacionalci, kršćanski socijali, i Talijani.

Sa d a 239 zastupnika, sa n e 144.

Po tom je spašen za sada ciele proračun, takodjer za Opavu i Celje.

Nego što da vlada u buduću gledi upitanih gimnazijalnih učini?

O tom govori resolucija Stürgkhova gledajući ukinutu slovensku razredu u Celju. Derschalta predlaže, da se o toj resoluciji glasuje po imenima, i to se prima. Predsjednik kaže, da će se o dodatku Hrubanovom glasovati posle resoluciju oglasiti, i to kao o dodatku; u savezu sa resolucijom; tako da će se napose knj o dodatku k resoluciji glasovati takodjer o predlogu Hofmanna, gledi Opave i gledi Pazina. Ako se resolucija Stürgkh gledi Celja prihvati, onda, te se napose glasovati, da li se prihvata dodatak Hrbanov, napose, da li se pozove vlada da premjesti češku gimnaziju iz Opave, i napose da li se uvaži da se gimnazija u Pazinu premjesti od tame drugačije. Ako se ne prihvati resoluciju, onda svi dodaci padaju od sebe.

Rizzi predlaže, da se predlog Bennatov gledi premještaju gimnazije iz Pazina glasuje, ne kao dodatak k resoluciji posebice, nego ujedno sa resolucijom Celje. On obrazlaže to, al ga ponovno predsjednik zove na red, da postavi predlog. On ipak pročita što je napisao, veleć da su bili prevareni, jer da su oni proti Celju glasovali, a Niemci da nisu proti Pazinu; i zaključuje, da će on i njegov drugovi glasovati proti resoluciji gledi Celja, ako se zajedno neglasuje i gledi Pazina.

Predsjednik mu veli, da on nemože pristati na takovo glasovanje. Kuća, upisana za mnjenje, zabacuje predlog Rizzov dobrom većinom. Proti njemu su od Njemačkih njemački katolici i kršćanski socijali, i svi slavenski zastupnici.

Doslo je končano do glasovanja o resoluciji Stürgkhovoj gledi premještaju slovenskih paralela iz Celja. Proziva se imena. Glasuje sa d a i n e.

Jedva se je kad tolikom napetošću siedilo kojem glasovanju kako tom. I članovi predsjedništva, i činovnici, i zastupnici, i sami ministri bilježili su glas svakoga zastupnika.

Sa n e, proti resoluciji Stürgkh glasavaće svi slavenski zastupnici, svi rumunjski, i svi talijanski, 16 njih na broju, k tomu tri njemačka katolika, i to opat Treuenfels i grofov Trapp i Dürkheim.

Sa d a, za resoluciju Stürgkh, njemački zastupnici svih njemačkih stranaka, među njima 10 njih iz njemačke katoličke stranke. Odstranili su se svi socijalni demokrati i 15 katoličkih Njemaca.

Uspjeh glasovanja: sa n e 203 sa d a 170.

Poslije glasovanja.

Uspjeh glasovanja, čekan najvećom napetošću i razdraženošću, iznenadio je, na jednoj strani, kako ugodno na drugoj, jako neugodno. Svennjemci, njemački nacionalci i njemački liberalci, držali su pobjedu u pesti. Zastupnici slavenskih naroda, osobito slovenskoga, učinili su sve moguće, da njihova pravedna stvar pobedi, ali su ipak streljili da neće pobediti. Hip iza razglasenja bilo je tih, a onda buknuo je silan pljesak i klicanje na desnicu, uprav iz duše i iz srca. Istodobno nastala je grozna buka kod rečenih njemačkih stranaka, osobito kod Svennjemaca; te napadaji, psvoke, grožnje proti njemačkim katolikom, proti Talijanom, i proti predstavnikom c. kr. vlade. Svennjemci stropotali su sa pulji i živždali za glasino, i dobacivali razne povike. Njemačkim katolikom dobacivalo se je da su opet izdali njemačku stvar. Talijanom, da su glasovali u prilog svojih najlučićih protivnika. Zastupnik Walz, njemački nacionalac, se je čak toliko zaboravio, te njim je doviknuo: „Vi Katzelmacheri, sad možete dugo na Pazin čekati!“ Dakle dok pomazu Talijani Njemcem tlačiti Slavene, dotle su dobri, ljeti, dragi; kad se jednom zauzmu za pravednu stvar, bilo je kojih razloga, onda su „Katzelmacheri“. Prema klupam vlade vikalo se je: „Abzug Koerber“ (doli s Koerberom). Slično i proti Harttu. Ministar-predsjednik, bled kao krpja, stojao je lipac zapanjen, pak išao k predsjedniku kuće. Ovoga se je jedva

culo, ali je on medju tim, i prije nego je ministar-predsjednik k njemu dosao, proglašio, da izpadak u glasovanju o resoluciji Stürgkhovoj, odbicem te resolucije, odpada potreba glasovanja o dodatku k toj resoluciji, naime Hrbanovom gledi Celja za spajazmak obija narodnosti, gledi premještaju češke gimnazije iz Opave u hrvatsku iz Pazina, one su bez premetne, o njih netreba ni glasovati kada ne obstoje. Nadalje je predsjednik dao od glasovati o svih ostalih predložiova proračunskog odbora; pročital podneske tečajem sjednice uručene; zaželio vesele uskrnske blagdane zaključio sjednicu, te zajedno sa podpredsjednicima iz dvorane izšao.

U dvorani trajala je i dalje grozna buka. Mnogi nisu ni opazili da je sjednica svršena. Između Wolfa i jednoga antisemita došlo je skoro do tučnjava. Zabranili su ju priskriveni zastupnici.

Slovenski zastupnici zahvalili su na naročito Čehom i Poljakom, što su se tako zauzeli za njihovu pravednu stvar.

Njemački nacionalci sastali su se u sjednici da vičaju što njim je poslije potraza činiti. I oni kao da krive vladi radi uspjeha glasovanja. „Neue Freie Presse“, taj židovsko-liberalni list, taj nestreća za narode monarhije, prgovara otvoreno Koerberu, što nije osigurao većine za Stürgkhovu resoluciju. To neuspjeli su u rečeni list i njemačke stranke s jedne strane, i Koerberovu vladu s druge strane. One stranke hoće da vladaju nad parlamentom i nad vladom, i da njim pri tom pomaze Koerber i njegova vlada! Da nije njejkakve tojne sveze između njih i njega, nebi mu one mogu činiti takovih prigovora.

Osobit utisak učinilo je glasovanje Talijana. Resolucija Stürgkhova bila je zabačena sa 33 glasa. Da su Talijani, 16 njih na broju, izashi, bila bi bila zabačena sa 17 glasova. Da su glasovali za tu resoluciju, bila bi takodjer zabačena, i to sa 1 glasom većine. Često veli jedan ili drugi zastupnik u raznih vičih i zastupstvih, što treba mene, moj glas neće odličiti. Eto ovde, kod blizu 400 glasova, svaki zastupnik mogao bi bio reči, moj glas je odlučio. Kad bi Talijani bili glasovali iz plemenitih nagona, moglo bi njim se biti zahvalno, i moglo bi se računati, da će se opametići, i postupati prema svojim suzemljakom pravedno. Iz ovoga slučaja se žalioče nemože na to zaključivati. Oni nisu mogli doseći pokusu za uništenjem hrvatske gimnazije u Pazinu, pak su glasovali za to da se uzdrži slovenske paralele u Celju. Da su mogli doći većina proti Pazinu, bili bi pružili svoju pomoćnicu ruku i proti slovenskim paralelom u Celju. Jer nisu mogli učiniti pokušaju da ubiju dva bica, dati su svoje glasove za to, da obe žive. Za glasovanje, proizašlo je iz takovih motiva, mi njim ne možemo biti zahvalni. Neki Niemci označuju njihovo glasovanje kao „vendetta“, osveta. Talijani bi kadri bili, dapače njihova je srdčana želja, složiti se s Niemci i s kim mu drago, proti slovenskim razredom u Celju, kad bi se Niemci obvezali zajedno s njima proti hrvatskoj gimnaziji u Pazinu. Nadamo se čvrsto, da svih Niemaca, njihovih dviju skupina, neće nikad dobiti proti toj našoj gimnaziji, težko stečenoj i od svih nas srušeno milovanju.

Poslije glasovanja o Celju govorilo se je i još se govorio o otežanom položaju u parlamentu. Niemci navještaju protestne sastanke proti glasovanju, i groze obstrukcijom. Po svoj prilici će se izkliziti, i pak umiriti, za ovih uskrnskih blagdana. Svim čitateljem „Naše Slogi“, i svemu našemu hrvatskomu narodu, želim srećan Uskrs!

Predlog manjine.

U posljednjoj sjednici odbora, izabranog od carevinskog veća radi poznatih dogodjaja u Trstu, proglašio je zastup-

nik Spinčić predlog manjine. On je taj svoj predlog u sjednici carevinskog veća dne 6. marta ovako obrazio:

Po čemu sudi govornik o nosaće?

Visoka kućo! Veleslovan gospodin predgovornik * upotrijebio je vrlo ostre riječi proti velepoštovanom gospodinu izvestitelju **, osobito radi toga, što je on tove slijep povjerovao izvještajem c. kr. vlade. Ja neimam povoda, da uzmem u zaštitu c. kr. vladu, napose nejedne činovnike u Primorju, najmanje pak njihove izvještaje. Ja sam došao do uvjerenja, ne na temelju izvještaja vladinih činovnika iz Primorja, kojim ja u obće nakon svega onoga, što sam već doživio i opazio, nemogu nikako više vjerovati, već na temelju izkaza, koji mi bijahu ovdje u Beču ustimeni podani od osoba, koje bijahu kritičana dana u Trstu i na temelju pisanih priobčenja, da je napose vojničto pokazalo veliko strpljenje, i da tek u najskrajnjem času, prisiljeno, puške se latiti, te da su nastupili i takvi odnosa, da bijaše potrebno s jedne strane radi velikog straha, a s druge radi velike razdraženosti među pučanstvom, izvanredne mjeru poprimiti, i to u tu svrhu da se većem, mnogo većem zlu izbjegne. To moram osobito kazati radi postupanja vojnika, kojim je zapovjedao nadporučnik Kopl. Osobe, boje bijahu u blizini, zajamčise mi, da bijaše vojničto takvima načinom izazivano i provocirano, da je ono u istinu onako moralo postupati, kako je postupalo.

Pogriješke Lloyda i predstavitelja državnih oblasti.

Gospodo moja! Tim neću pak da kažem, da nisu ravnateljstvo Lloyda i c. kr. vladini činovnici mnogo pogriješaka dne 13. pred 13. i još kasnije počinili. Kao što sam već u odboru spomenuo i kao što se mogu gospodati iz ove njemački i talijanski sastavljenih brošura osvjeđeni (pokazuju brošuru) bijahu prituže radnikih ravnateljstva Lloyda već dugo vremena poznate. Poznate mu bijahu one prituže i tužbe putem jedne spomenice, koja mu hajaše već dne 24. januara predana. Na tu spomenicu nije se pak nito osvrnuo. (Čujte!)

Nezadovoljstvo Lloydovih grijaća bijaše javno poznato od dne 1. februara, pošto su tada zapustili radnju. To bijaše poznato svemu pučanstvu Trsta i za to su morale znati takodjer oblasti. Ipak nisu one sve došle, dok nebijaše sve zahvatno plamen, udaljili niti koraka, da bi bar posredoval s jedne strane između grijaća i radnika, i s druge strane između gospodara, Lloyda. Pogriješke vladinih činovnika jesu velike, a prije svega bijaše velika pogriješka, što nisu stupili sa radnicima u doticaj čim su ovi zapustili radnju. Ta istina je, da su vladini činovnici morali brinuti se za službu i kako bi druge grijaće primili. Ali istodobno imali se vladini činovnici stupiti u doticaj sa radnicima, odnosno sa ravnateljstvom Lloyda, da razvide jesu li zahtijevi prvih pravendi ili ne.

I kasnije počinili su gospodo moja, vladini činovnici pogriješaka. Tako među ostalim, što su prije podne ili o podne radničku skupštinu zabranili, koju su pak za poslije počne dozvolili; nadalje, što su, kako je g. zastupnik dr. Ellenbogen prijavio, zaplenili proglašenje radnika, i tako počinili su i drugih pogriješaka.

* Zast. socialist dr. Ellenbogen. Op. prevod.

** Zast. dr. Fuchs. Op. prevod.

DOPISI.

Iz Brbanštine, u velikom čednu. Imade već nekoliko vremena, da Vam se nismo javili iz ovih zapuštenih krajeva.

Mnoga bi se ruka utrudila, kad bi Vam htjela sve naše jave i nevolje opisati. Ali pomoć Bogu i Vašom dozvolom javiti ću Vam se još kad i kad, neka vide naši neprijatelji, da smo se i mi već jed-

noć poteli dizati iz mrtvila i da nećemo dulje na sve šutiti.

Za nam je, što moramo uvjek pisati same jedikovine vesti. Ali, u fumu se, da će sunce zagrijati i naš prag.

Naš slavno občinsko zastupstvo spava blaženi san pravednih. Občinski zastupnici većinom nečine drugo, nego klimaju na svaki viši predlog. S toga biva da su naše sjednice gluge i mrtve. Šta velimo sjednice! Ta koliko ih bilo od kad vladaju novo zastupstvo? Valjda neimaju što da rade u ovako velikoj občini!

Mili Bože! ako zadje po naših putovih izvan cesta, bilo ljeti, bilo zimi, treba da imam sto otjuk, da na sve paži, da viđiš kamo ćeš koraknuti, hoćeš li u vodu ili u blato ili na leticu, i hoćeš li, ako je plot blizu, čuvati kapu na glavi, da ti ne ostane na draču ili kupini ili da ti odi, uši ili lice neogrebe; ili ćeš čuvati kuret ili gače, da ti ih nerazdrpa i tako se dogadja, da okaljan ili razdrpan kući dodješ ili pak jedno i drugo. Ovakvi puti nalaze se najviše oko Manjivorce, po kojih žalibice nije segurno hoditi, jer tko padne, smoliti će si rebro! Nije li to Bogu plakati?

Po selih zimi od blata i kaljužah po putovima, a batah pred kućama nemože se nikud; ako je pak vrieme južno, moras radi smrdeža nos začepiti.

Zašto se to nepopravlja ili čisti bilo za plaću ili na rabotu? A da borme! Nekojoji prave, da zato plaćaju nameće, ter da zbog toga nemože se il nesmije siliti ih na rabolu; svojevoljno neće da idu, kao da bi tobože drugomu, a ne sebi tim koristili.

Zašto se pak nečini koješta popraviti za plaću? Loke i bunari su svi poplavljeni; ljeti usilovani smo pići vodu gdje se i životinje napajaju.

Slavno zastupstvo u Raklju naprtilo nam je god. 1900. nameta 100%, dočim je ove godine 50%. Odkuda ima vaditi siromašni puk toliki novac? Zlosretna klanuzula dala nam je smrtni udarac. I pod ovakvim težkim teretom moramo pasti ničice na crnu zemlju.

Zid od groblja kod sv. Marije od Zdravlja skoro je sav u razvalinah. Zašto se ne čini novi zid?

* * *

Začudili smo se, kad opazimo na pečatu: „Amministrazione Comunale di Castelnuovo“.

Nadamo se, da će ono upraviteljstvo brisati onaj napis sa pečata i napisati ga onako, kako su naši oti, djedji, predjadi i šukundjedi govorili. Naši ljudi protivnici Talijani nastoje na sve načine da nas potalijante i polatine naše crkve, neće nam da dopuste ni moliti se u našem jeziku, a mi takvim dušmanom dajemo šibu neka nas šibaju!

Preporučamo našim zastupnikom, da gori navedeno poprave. Ujedno želimo, da se od sada napred zapisnik i dnevnik vodi u našem jeziku.

Mjeseca septembra 1895. bijaše zaključeno u Barbanu, da se komad ceste od crkve sv. Marije od Zdravlja pak do ceste na Banjadičku sagradi. Ali niti danas nije još započeta, a kamo li zgotovljena. Onaj komad ceste je od velike potrebe da se već jedno sagradi, jer bi koristio svim bližnjim selima, a još više crkvi.

Ovim upozorujemo našeg gospodina načelnika, da u prvoj sjednici občinskega zastupstva pruži pitanje o gradnji onog komada ceste, ali ne možda da bi cesta išla kroz Brateliće, pak na staru staniciju, kako bi htjeli nječkoj, jer komu bi onda koristila?

One, koji misle, da nemaju dosta vremena za sjednice, pitamo: Tko ih je silio, da budu zastupnici? Ako su se pak zagnjeli proti volji naroda, znali su valjda, da treba i nešto vremena žrtvovati na korist občine, inače ako ih nije volja skribiti za narod, koga zastupaju, nek se odreknu časti, pak mirna Bosna! Nu na

žalost imaju ih med' njim, koji jedino radi časti žele sjediti u občinskom zastupstvu, dočim im smrdi, svaki i najmanji trud za občinsko dobro!

Tko napokon misli, da se nedrže sjednice s toga, što nemaju zastupnici vlastite koristi, taj valjda nezove, da su dužni dati zastupnici bezplatno na sjednice; dokle taj prigovor neimaju temelja.

Neimajući od zastupničke časti nijakve koristi, treba da mnoštvo svojim privatnim radom zaslužili si stogod. Najviše rada pokazuju nekoj u vreme izbora, trudeći se, da budu svakako izabrani, ali pošto su postigli svoju svrhu, imali bi i raditi kao zastupnici na korist puka.

Iz Gorice, 24. marta. († Kardinal na abiskup Missia.) Presemetneti Vas je stalno nezgodljiva vješt o nagle smrti našega metropolite, kneznadbiskupa i kardinala dr. Jakova Missie. U ovdašnjih svećeničkih krugovima govorilo se, da je bolest visokoga dostojanstvenika pogibeljna, ali širi slojevi gradjana strada jedva su i znali što mu je i kako mu ide.

Poslednjih dana čuo se je bolestnik prilično dobro; bio je dobre volje i vescio se sv. uskršnjem blagdanom. Preminuo je nego dne 23. t. m. providjen sv. očajstvo za umiranje.

Pogreb njeg. uzoritosti obaviti će se poslije uskrsa. Tielo pokojnikovo imbalsimirao je trščanski liječnik i slovenski rođoljub g. dr. Simon Pertot. Izloženo će biti u staroj kapeli nadipiskupske palade.

Slijedećeg dana po smrti otvoritiće pokojnikovu zadnju volju ili oporuču, u kojoj se je sjetio svojih rođaka, prijatelja i službeničadi. Sav ostali imetak ostavio je ovdašnjem središnjem sjemeništu, koje mu je na srcu ležalo.

Po oporuci imao bi biti pokopan na groblju na sv. Gori, nu govoriti se, da će ga pokopati u crkvi B. D. Marije na sv. Gori.

K pogrebu imali bi amo doći biskupi: krčki dr. Mahnić, ljubljanski dr. Jeglić i porečki dr. Flapp.

Njeg. uzoritost kardinal i knez-nadbiskup gorički dr. Jakov Missia rodio se je 1838. na Muti, u župi sv. Križa kod Ljutomerja na slovenskom Štajeru od sejjačke obitelji nazvane „pri Mistovih“.

Bogoslovne nauke započeo je pokojnik u sjemeništu u Gracu, odakle ga poslaše u njemački zavod (Collegium Germanicum) u Rim, gdje je ostao šest godina i gdje bijaše promaknut na čest doktora sv. bogoslovija.

God. 1863. bijaše redjen za svećenika. God. 1879. postao je kanonikom, a godine 1884. biskupom Ijubljanskim. Po smrti goričkog nadbiskupa Zorna imenovan bijaše g. 1897. dr. Missia njegovim naslednikom, a g. 1899. podijeljena mu bijaše čest kardinala.

Nagla smrt toga odličnoga dostojanstvenika spraviti će u nepriliku vladine krugove u Beču i crkvene u Rimu. Sada imademo u Primorju izražnjene dve biskupске stolice i to u Trstu i Gorici. Pokojni kardinal imao bi bio svakako glavni rieč kod imenovanja biskupa u Trstu, sada ne samo da neimam njegove uplivne i možda odlučujuće rieči, već treba i njemu tražiti naslednika. Vrlo će biti težko naći mu dostojna nasledniku svećeniku i učenjaku.

U narodnom pogledu neznamo komu da ga pribrojimo; prisvajaju si ga Talijani-katolici i Slovenci-katolici, ali po našem nemjerodavnom sudu imali bi manj najveće pravo Niemei-katolici.

Bio je dobra i milosrdna srca i rado je pomogao gdje mu bijaše moguće.

Kao politika i kao vatrema podržavajući latinske u naših crkvama nećemo da govorimo na ovom mjestu već danas, jer bismo moralni po koju gorku kazati, a toga nesmijemo nad toplim jošte telom. Viečna uspomena, mir i pokoj njegovoj

Radi uskršnjih svetaka neće izći utrak „Maša Sloga“ i radi toga — da, editetime predplatnike — izdali smo danasni broj na 8 stranica. Budući broj će izći dokle danas ostam dana. Tom prilikom ponovno molimo predplatnike, da nas nezaborave podmirem iste.

Franina i Jurina.

Fr. Ce govoriti ona karta spod reloja, da je svi lejiju?

Jur. Ma ce neznaš?... Na njoj je kako Namestok, ki je va Trste, zahvaljuje svim nam Creanom, jer da smo ga udelali nasim grajaninom, pa govoriti da je proprio za tò „comoss!“

Fr. Ma kako to svim zahvaljuje, kad niki nit ni znal za tò?...

Jur. Ter je dosia, da to znaju i udelaju sama ona tri... forsni nisu oni sve va grade?...

Fr. A pak, zac su ga udelali, forsni je poslat blago beci da možemo urediti propale kampanje, za nepeljati se po svetu za imeti skrobic kruha?

Jur. Proprio za tò: votaciuni, votaciuni za brzo, pa ter znaš ke su za tò već nepravice udelali, i tako bi hitli ovom finom mrežicom latiti Nemestnika, da jim pokrije njihova za dela!

Fr. Ahaha!... Ma se mislju komunisti, da na Beču ni judi povrh Namestnika?!

Jur. I meni se par!

Fr. Od kuda tako kasno?

Jur. Dolazim iz Banjola.

Fr. Pa ča je nova tamo.

Jur. Govoriti se da su peritu juratu posli posli slabo onamo u Vinkuranu poli Štinjanke.

Fr. A tako?

Jur. Ma dà, da mu je pila na krivo pošla, pa da nije učinio od somića do somići ni pol metra niže krov.

Fr. E laglje je galopirat nego delat.

Jur. Ma da li barem muča, nego se hvali, da on nema potribe od Hrvati.

Fr. A ja sam ga vidjia da je poša na Brijuncu, prosit dela uprav poli Hrvati.

Jur. Tako će se manko naučit delat!

Fr. Si ču, ča govere zrenjski kralj i sa-

renjaci, da su stivali ča dva popa: jednega hrvatskoga a jednega kranjskoga?

Jur. Čul sam čul!

Fr. Ma neznaš, zaš su to storili?

Jur. Zač?

Fr. Zač da oni imaju dva popa, ki se ne pačaju va njenega, a druge donke, da nimaju potribe.

Jur. A od kuda su ti njih popi i kako se zovu?

Fr. Ovo su ti dva popi propijo iz Zrenja. Jedan se zove „detlo Paja“ a jedan „detlo Slama“.

Jur. A kada su prišli va Zrenj?

Fr. To su ti još cd onda, kad su Prearcari hojevali s procesijonom va Zrenj, a Zrenjci su njih jih stavljali blizu puta, da neka si jih ponesu doma.

Jur. Pa ča jih nisu zeli?

Fr. Ne, su njih jih pustili za veću potrebu, a sada neka ih uživaju.

Jur. Ma ja sam čul, da će njih gospodin Petrolito drugoga poslat?

Fr. Aj bi bolje storija, da bi si ga doma zadrža, da mu luštra postoli, nego ga va Zrenj poslat, zač ako ni nebi pre-

mogaljist, i pit davat, bi mu po noći va vrata pucali i s kamenjem okna razbijali. Jur. Aj ne bi Šaležani, Kluni i drugi, nego nutarnji, ken žene pelljavu po drugih seleh.

Fr. Kako to da su se, dale na ta posal? Jur. A ja, popa ni, limozine ni za se posmoć, vina se ne proda, donke za velu silu je to delat.

Fr. Ter ča njih ne pride on Čič-Jelo-vičan s Portul mašit va nedelju?

Jur. Ne, zaš je jednu nedelju va crekve sve po talijanski govoril, a ljudi ga nisu razumeli, pak su mu rekli, da te za njih vetr i buru poslat, ako njih još pride, tamo klavrnat, i polle maše h onemu leguleu va „Legu“ bežat.

Razne vesti.

Političke:

Austro-Ugarska. Dne 20. t. m. bijaše u gospodskoj kući razprava o bosanskih željeznicab. Izvestitelj barun Czédik predloži, da se prihvati zakonska osnova kao i u carevinskom vjeću. Načelnik glavnoga generalnoga štoga barun Beck reče, da je novo zasnovana željeznička pruga Bugojno-Aržano na Split od velike važnosti, jer ona omoguće srezu Dalmacije sa Bosnom. Izrazi svoje zadovoljstvo, što je u osnovi svrnutu pozornost na svežu Knin—Novi—Zagreb. To je unikum — reče — da postoji jedna krunovina, koja nije spojena željeznicom sa središtem monarhije. Grof Harah preporuči takodjer osnovu izlaknuv kako želi Dalmacija odavna, da bude spojena željeznicom sa priestolnim gradom. Osnova bijaše zatim primljena u drugom i u trećem čitanju.

Dne 24. t. m. položio je barun Han-del novi namjesnik Dalmacije u ruke Njeg. Veličanstvu prisegu. Tomu svedioncu čina prisustvovali su razni odlječnjaci, među njima i ministar-predsjednik dr. Koerber.

Crna Gora. Iz Beča javljaju, da će se tamo obaviti mjeseca maja vjenčanje kneževica Mirka sa Natalijom Konstantinović, i to na izričitu želju zaručnina majke. Vjenčanju da će prisustvovati svi rodjac u velikom sjaju. O tomu da je već obaviješten pravoslavni župnik u Beču. K vjenčanju imala bi doći i talijanska kraljica Jelena, sestra kneževica Mirka.

Srbija. Iz Petrograda javiše jednom madjarskom listu, da je predstojnik tajnog redarstva Dapošević u Zemunu bio u družtvu sa zloglasnim pustolovom Alavanticem prije nego li je ovaj odigrao poznatu komediju u Šabcu. Službeni listovi hrvatske vlade poriču odlučno tu vjest.

Iz Biograda javljuje dne 25. t. m., da je senat prihvatio u drugom čitanju zakonsku osnovu o sastajanju i udruživanju zbabaciv sa 4 glase većine one preinake, koje je bila skupština primila. Četvorica senatora uzdržala se od glasovanja. Manjina senata primila je taj uspjeli glasovanja sa povici: „živila sloboda!“, „živila sloboda udruživanja i sastajanja!“. Okolo 30 djaka visokih škola, koji bijaju na galeriji senata pridružile se demonstraciji manjine. Pošto bijaše proglašen uspjeh glasovanja izjavio je ministar unutarnjih posala Štefanović, da vlada povlači natrag svoju osnovu, da tako izbjegne sukob između skupštine i senata. Zatim je predsjednik Marinković zaključio sjednicu sejnta.

Bugarska. Ministar-predsjednik Danev odputovao je u inozemstvo — kako se vidi, u tu svrhu, da sklopit zajam, kojim bi kneževina uredila svoje razvratne financije. — Zastupnici Rusije i Austro-Ugarske u Sofiji podigli su žestoku pritužbu proti držanju bugarske vlade napravljene djelevojanju makedonskog odbora. Kneževa vlada odgovorila na tu pritužbu, da ona nije nikada podupirala spletaka makedon-

skog odbora, koji da ide jedino zatim kako bi izazvao nemir i izgredje u Mačedoniju te obetaje, da će poduzeti ostale mјere a da zaprijeti istrojenje česača mačedonskih revolucionara na bugarskom zemljištu. Povrh toga obeda, da će naložiti vojničkim oblastim na granicama, da zaprijeti prelje bugarske granice svim pogibeljnim osobama.

Rusija. Pojski listovom pišu iz Poreča, da su podvrgnute strogoj pažnji redarstva svi njemački klubovi, razna njemačka društva, novine itd. nakon užopćenja pukovnika Grimm, koji je prodavao Njemačkoj tajne osnove ministarstva rata. Izdaja pukovnika Grimm-a izazvala je veliko ogorčenje u vojničkim krugovima Rusije. Iz Varšavejavljaju, da je car Nikola odlučio najstrožje kazniti krive; on da će osobno sudjelovati kod iztrage. Vojnički časnici, koji su došli iz Poreča u Varšavu pripovedaju, da je car Nikola užliknuo čim je doznao, da je u izdaju uplenut pukovnik Grimm, poričkom Nemančić, „hvala Bogu, što neima u taj grozni zločin upleniteni ni Rusa ni Poljaka; ja ču već znati kazniti izdajce.“

Pukovnik Grimm prodao je Njemačkoj čitavu osnovu Rusije o njezinih utvrdbah na rusko-njemačkim granicama. Tu osnovu da su bili izradili zajedno ruski i francuzi generali. Radi toga da je i pobudila veliko iznenadjenje ta izdaja i u francuzskih vojničkim krugovima. Ta odkrivačica izdaje imatiće bez dvojebi političkih posledica. Ruski odlučujući krugovi neće stalno mirno podušati, što se susjedna i prijateljska Njemačka upušta u takove trgovачke poslove sa russkimi podanici. Već do sada vladalo je veliko nezadovoljstvo protiv Niemcem u većih gradovima Rusije, a najnovije odkrivačica o pukovniku Grimmu olakšati će bez dvojebi još više i onako nepreviše tople odnosaje između Rusije i Njemačke. Francuzski listovi izkorisuju taj dogodaj na svoju korist tim, što nastoje prikazati njemačke vojničke i diplomatske krugove u što crnijoj slici.

Francuzka. U sjednici ministarstva, obdržanoj dne 24. t. m. odobrena biće zakonska osnova, kojom se traži izvanredna vjerska za putne troškove predsjedniku republike Loubetu u Rusiju. U senatu predložio je ministar Delcassé tu osnovu, koja biće prihvaćena odusevljeno i velikim odobravanjem. Istolako prihvati ju parlament jednoglasno. Vlada pita izvanredni kredit od 500.000 franaka za putne troškove predsjedniku i njegovoj pratoj. U parlamentu spomenuto je ministar, utemeljujući svoj predlog, pismo cara Nikole, koji pozivlje predsjedniku Loubetu u Rusiju, da se osvjeđoti na vlastite oči o sručnih simpatija Rusije do saveznice Francuzke i o iškrenih odnosajih, koji postoje između objiju naroda. Te rječi ministrove bijahu pozdravljene burnim odobravanjem.

Mjestne:

Usljed dopunitelnih Izbora i Imenovanja za članove i zamjenike u komisiju za procjenju lične dohodarine za grad Pulu, pomenuta je komisija sada ovako sastavljena: predsjednik Lali Josip, c. kr. viši porezni nadzornik; podpredsjednik i izvestitelj dr. Pader Oskar, c. kr. porezni nadzornik; članovi birani: Afan pl. Rivera di Rocealmare, dosluženi c. i kr. kapetan fregade, Cipriotti Ivan, posjednik, Negovjetni Jerolim, dosluženi c. i kr. strojdevija mornarice, Selenati Enec, trgovac, dr. Zadro Ferdinand, odvjetnik, Zuliani Daniel, posjednik; imenovani: Davidek Franjo, dosluženi c. i kr. strojdevod mornarice, Donaggio Vjekoslav, c. kr. porezni pristav, Furlani Franjo, c. kr. viši mjernik, dr. Pader Oskar, c. kr. porezni nadzornik, Rocco Josip, trgovac i posjednik, Stihović Andeo, krojač; zamjenici birani: Cuizza Blaž, kovač i posjednik, Dejak Vjekoslav, trgovac i posjednik, Geyer Ferdinand, dosluženi i posjednik, Ive Ivan, trgovac, Wassemann Valentin, posjednik, mjesto

izražnjeno; imenovani: Čvek Valentini, c. kr. porozni oficijal, Della Martina Rudolf, c. kr. carinski činovnik, Fabreto Dominić, pok. Ivana, posjednik, Hoina Albert, dosluženi c. i kr. viši komisa mornarice, Scala Franjo, gostoničar, Volpat Josip, stolar.

Ogroman zajam grada Pale. U jednoj od poslijednjih sjednica našeg zaustupa prihvaćen bilo je predlog gradskoga glavarstva, da se sklopi ogroman zajam od 1,200.000 kruna uz 4% po sto kamata. Tim novcem kane gradski očevi prevesti razne radnje u gradu u najbljoj okolicu: Izdati će se 1500 obveznica po 200 kruna, 300 po 1000 kruna, 200 po 2000 kruna i 20 po 10.000 kruna.

Sretnih li porezovnika, koji će imati da plaćaju silne kamate na toli ogroman zajam.

Konsumno društvo u Puli, traži izvrstnog poslovodjura. Traži se poznajnici hrvatskog ili slovenskog jezika, po mogućnosti i talijanskog. Ponude neka se salju na: „Konsumno društvo“ Pula — Siana.

Pokrajinske:

Priznanje i zahvala. Predsjedništvo političkoga društva „Edinstvo“ u Trstu odposlalo je pismenu zahvalu i priznanje načelniku mladočeskog kluba na carevinskom viču zastupniku dr. Páčaku i načelniku poljskog kluba („Kolo“) vitezu Jaworskomu, što su članovi jednoga i drugoga kluba složno sa ostalimi slavenoškim zastupnicima na carevinskom viču glasovali protiv prenosa slovenskih paralela sa državne gimnazije u Celju, te tim izrazili veliku ljubav i uslugu slovenskomu narodu i ujedno pokazali pravu uzajemnost sa ostalimi slavenoškim plemenima.

† **Vinka Justi.** Iz Opštje plju nam, da je tamo premidala prošloga čedna u liepoj starosti od 82 godine vrlo čestila domorodkinja gospodinja Vinka Justi providjena sv. Oltajstvu za umiruće. Imajući pravo glasa kao posjednica, vršila je čestita starica to pravo ujek točno i to počasno. Vinka Justi je mnogobrojno zadnju počast ljubljenoj drugarici, koja se je u svetu svoje mladosti preselila u bolji život i kojoj klečemo još jednom srdačno: Bila Ti ljubka domaća grada!

Nasuđenici opštalski literati. Čitamo danonice, kako je jedan ili drugi gradski prefriganc nasamario kakvog neukog seljaka ili kakvu priprost zenu, ali da takav prefriganc prevari mudre i učene glave, gospodu i literate, to se ne događa svaki dan. A ipak se je to dogodilo nedavno u našem slavnom Oprilju, gdje imade i danas 70 glasovitih literata, koji bi nadmudrili sve mudrake i sve akademike čitavog sveta. Eto, čujte, kako se je to dogodilo.

Mjeseca subrara t. g. došao je na opštalske Livade glasoviti mjernik poslan od samoga ministra željezničkog, da napravi načrt za gradnju željeznice od Livada do postaje Roč ili Buzet na državnoj željezničkoj Trst-Pula.

Opštalski učenjaci i literati sakupili se oko njega, predstavili mu se kao najpametnije glave čitave Istre, zamolili ga za njegovo prijateljstvo, pozvali ga u svoje gospodske palate, gostili ga i danju i noću samo da ga nagovore na to, da napravi načrt za tu željeznicu vrlo visoko, tako naime, da bi započeo — ne dolje u Livadu, nego gdje god više u brdinam, pak da bi željeznička pruga prošla oko samoga Oprilja, pa na opštalski Kras, Zrenj i Rakitovac.

Glasoviti inžinjer dao se moliti, ali se ipak umekšao videći, da imade sa „liberati“ posla! Obeća im težak srdcem, da će im zadovoljiti, premda će imati više tehničkih potežkoća. Gospoda liberači neznađu, gdje bi tomu slavnemu i uslužnomu inžinjeru mjesto naši. Klanjuju mu se lievo i desno, goste ga i dvore kroz kneza, šalju mu butije i druge darove.

Jedan od literata, imenom Rinaldi, stavio mu na porabu svoju kočiju kad god je hotio, a on se po ljepon vremenu vozikao amo tamo kao u Motovun i druga.

nutarnjih poslova, kojemu je još na čelu susjedna mjesto, a po ružnom vremenu ministar Körber, onaj isti, od poznate zabijao je „pikete“ ili klinove kao znakovne, kuda će proći ta nova željezница. Tih klinova zabijao je u vinogradu literata Cotiča, zvanog „Moretto“, jednog od stupova talijanske stranke. Ovaj, bojeći se za svoj vinograd poslao inžiniru 12 butilja izvrstnog refoska na dar, i tim je spasio svoj vinograd.

Konačno dodje glas o tom glasovitom inžiniru i do oružničeva, koje mu nepovjerao kao opštalski literati, već ga lijepe kao varalice i slepara spravi u hlad.

Možete si misliti, kako su na taj glas ostali okamenjeni opštalski literati. Da Vam ih je bilo viditi, kako su jedan drugoga kiseo gledali! Oni si nemaju dati mira, kako ih je mogao onako mudre i učene i nasamariti onaj neznanac. Najviše ih peče ta sramota — jer na butilje su već zaboravili. Naši seljaci na vanjski pucnu od smieha radi te komedije, koja je inžinir tako krasno odigrao sa opštalskim literatima.

Iz Voloskog plje nam naš redoviti dopisnik: U svojem zadnjem dopisu ti pred izborima javio sam Vam, gospodine, realno stanje obiju stranaka, t. j. naše domaće ili hrvatske i talijansko-njemačke, koja bi po sili hijela prolerat Hrvate sa obċine. Već u tom dopisu javili Vam, da se tu neide za tim, da dodu Talijani na obċinu, jer Talijana ovdje vrlo malo imade, već da se je islo zatim, da se postavi na čelo obċine ljudi, koji su zakleti naši neprijatelji, pa pripadali oni i turskoj narodnosti. To nam jasno tumači onaj uvjet, koga je pojdaš Kršljev Dr. Tripold postavio našem zastupniku, da se naime imu podišli zdržanoj njemačko-talijanskoj stranci 10 mandata, od kojih bi jedan zapao konzulu, koji je amo dosao trbuhom sa kruhom i koga je amo junta poslala, da muti i smruće naše mirne obċinare. — Moja se je dakle tvrdjala podpunoma obistišnja; Talijani podupiru i samoga vraga, samo da stete Hrvatima bez obzira na to, da li imadu oni od toga kakve koristi ili ne. — Glavnu korist kod toga erpili su dakako Kršljevići i Konzul, koji su obojica plaćeni za to, jer Kršljevići zemaju druge zastuplje osim onih 200 kruna, što mu ih šalje Campitelli, a Konzul zaslubi jedva toliko, da živi. Nu nemislite, da će oni ni sada iz tako sramotnog poraza, mirovati! Jok vala! Oni će sada uteke činiti i dok budu isti rješeni, zaprljana čeljad će odavna zaboraviti da su bili u obċe izbori!

Nelogično bi bilo, kad bi se te ljudi napadalo i osudjivalo s razloga, što agitiraju i što se u obċe upostaju u borbu. Ne; svadje, gdje imade protivnički elementi, svadje imade borba, a ta borba donjekle je i potrebita, da čeljad ne zaspri, da ne postanu mrtvi; nu osudjivat se mrtvi one, koji se bore za nepravednu stvar u koju u toj borbi upotrebljuju tako gnojuna i strmolna sredstva, košto su ih kod netom obavljenih izbora uporabljivali navedena dvojica i njihova malobrojna svjeda. Njihovu borbu ne može se inače nazvati nego kruhoborstvo, a onoga, koji se usudjuje uzmati takve ljudi u obranu i koji govoriti, da imadu i oni pravo, da žire, taj je „Streber“ ili kukavica, taj nije, naš!

Izbori su dakle svršeni i u našu ubaru obċenu povratiti će se opet normalni odnosaji, svaki će se latiti svoga pesla, zadovoljan i sretan, da je učinio svoju patriotsku dužnost a kukavice i izdajice izjedat će savjest, što su prevarili svoju majku, što su zatajili svoju narodnost i prodali svoju dušu za judin novac.

Redovita glavna skupština Gospodarske Zadruge u Kastvu, biti će dne 31. marta 1902. ob 9 sati u jutro sa slijedećim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsjednika. 2. Izvješće tajnika. 3. Izvješće blagajnika. 4. Izvješće revizionallnog odbora. 5. Razdobljenje gospodarskog orudja. 6. Različiti predlozi.

Sjećajte se
Družbe sv. Cirila i Metoda
za Istru

Priložena slika našega današnjega
broja donosi nov Kathreinerov predmet, koji je izvoran u zamišli upravo, kao i prijašnji godina objavljivane i još sveobče u uspomeni stope Kathreinerove slike. Mnogovrstne prilagovljene skupine ovih slika postati će tom izvornom kompozicijom mlađoga i nadobudnoga bečkoga umjetnika Adama znatno obogaćene. Stasita seljačka djevojka, prava slika čloga zdravlja i veselja za rad, vraća se kući sa žetve među zrelim zlaćanim i plodnim klasovima. Predmet kao i umjetnički krasno uspjela izradnja jednako je divno i dražstno, to opetovo pokazuje, koliko se neumorno tvrdka Kathreiner trsi, da svrhu svoje propagande pomoću pitalah na ljestpotu i dopadnost privede u sklad. Kad se tako izvrstan predmet, kamo što je Kathreiner - Kneippova sladna kava, na toli ukusan i simpatičan način preporučuje občinstvu, tad nije nikakovo čudo, da se za nagradu tolikih nastojanja i takovoga truda odaje takodjer kip i povoljan uspjeh.

Iz drugih krajeva.

Na korist „Družbe sv. Cirila i Metoda“ za Istru. U zagrebačkim novinama čitamo, da je unišlo prigodom velikog pjevačkog komerska, što su ga dne 2. t. m. priredila zagrebačka pjevačka družava „Kolo“, „Merkur“, „Sloga“ i „Sloboda“ skupa sa „Gradjanskim strieljačkim družtvom“, „Hrvatskim sokolom“, te sveučilištenskim gradjani na korist „Družbe sv. Cirila i Metoda“ za Istru, ukupno 2508 K 6 para, a potrošeno je 191 K 43 pare, te je ostalo čistoga prihoda za našu „Družbu“ 231 K 63 pare. Živili takovi prijatelji naše plemenite „Družbe“!

Novi ručni stroj za tkanje. U zagrebačkim listovima čitamo, da je učiteljica strukovne škole gđa. Terezija Tišov u Zagrebu, izumila novi ručni stroj za tkanje, te je početkom ove godine zamolila naš patent. Tko je ikad motrio tkaće koliko se trude dosadašnjim strojem za tkanje — krošnjami — koji radi svoje veličine i nespretnosti priečio svaki napredak u tkačtvu, a uz to tražiu velike prostorije, silan napor radnika, veseliti će se ovomu izumu hrvatske učiteljice. Stari strojevi jesu osim toga skupi i neprikladni za mnoge tkačke radnje. Novi stroj gdje. Tišov moći će rabiti svaka obitelj radi jednostavnosti, nizke cene i spremnosti. Taj stroj je tako prikidan, da se mogu na njem izradjivati sve vrsti tkanja, najfiniji i najveći sagovi, premda je taj stroj tako malen, kao i obični šivači strojevi. Sagovi na tom stroju izradjeni imaju sve prednosti pravili originalnih orientalnih sagova i gledom na čvrstoću i ljestpotu tehnike i slobodu umjetničkog čuvstvovanja, a zato ga je izumilica i nazvala „Sagovac“. Osim toga je taj stroj tako lak i prikidan, da će na njemu moći i mala dječac od 7—8 godina bez ikakve potežkoće raditi, a uz to daleko jestiniji od najestinjnih šivačih strojeva, da će ga moći i najsiromašnije obitelji nabaviti, kojima će postati izvor zarade. Čim gdje. Tišov dobije zamoljeni patent, ona će držati predavanja, kako na novom stroju valja raditi. Ovaj hrvatski izum kadar je u obće tkačkom svetu stvoriti novu eru.

Služučka postala milijunačea. Gotovo od prosjakinje postala je neka starača Ehrenberg u Hotterhecku i Siegerlandu višestrukom milijunasticom uslijed neotekivane baštine u Parizu. Ona je dobita obavijest od francuskih oblastih, da je u Parizu umrla njezina sestra te ostavila imetak od 5 milijunih franka. Oporučiteljica je boravila kao klijučarica kod nekoga časnika francuzkoga koji je pao u

boju godine 1870—71. Udojica ovoga časnika pridržala je nju, pri sebi i ostavila joj je sav imetak uz uvjet, da ju do konca života uzdržava. Klijučarica je to učinila i baština značan imetak koji je stednjom uvećala. I ona se je bila udala, ali nije imala djece, pač je rano obudovjela. Sada je umrla kao udova bez djece i čitav njezin imetak zapao je staru Ehrenbergovu, koja je bila služavka. Ehrenbergova bila je udana, ali ju je muž davnio već ostavio.

Sposobnost za vojništvo. Lječnik dr. Kende napisao je knjigu o sposobnosti za vojništvo kod pojedinih naroda. On je došao do rezultata, da su najspasobniji njemački vojnici, te da su najjači, najzdraviji, jer se i dobro hrane, a nišu smotrani za „kanonenfuter“, već za sastavni dio narodne moći. Od vojnika naše monarhije najbolji su Hrvati, Česi i Madjari. Vojnici iz alpskih predjela te Bosnaci su najnesposobniji za to, jer su uza svu žilavost i krepkost mekane tvari, te previše misle na svoj ljubljeni dom. Najslabiji vojnici jesu Talijani, te ih i najviše umire. Od 100.000 vojnika od pada na samoubojice u Rusiji 15. Englezkoj 22, Italiji 32, Njemačkoj 55, sjevernog Amerika 78, a našoj monarhiji 99, dakle najviše. Zašto?

Dovet dana živa zakopana pod zemljom. U gradu Šemahu na Kavkazu, koji je unišio polres, kopaju se izruševina zatrpana čejjad, te se izkopalo već nekoliko stotina bilo mrtvih bilo ranjenih. Među tima izkopali su ovih dana i jednu mušku djevojčiću od šest godina, kćer jednoga Turčina, koja je stala zakopana pod ruševinama punih devet dana. Kada ju na svjetlo iznesoše, tako se onesvjetili, da su je scenili mrtvom, ali se pod večer osvetili, te počeli govoriti. Prve riječi, što je izrekla, bile su, da joj donesu vode.

Sedam sinova u tri godine! U mjestu Ussega, u Liguriji, žena jednoga pastira, Margarita Lantura, rodila je ovih dana četiri sina, sve jednoga za drugim. Svi su zdravi, kao što je zdrava i njihova plodna mater. Tek je prošlo tri godine, što se za svoga valjanoga mužiju udala, i do sad mu je sedam sinova darovala; a nema joj jedva 25 godina! Sretnog li otcu!

Englezki gubitci u Južnoj Africi. Iz službenih podataka o ratu između Engleza i Bura u južnoj Africi, koji traje već dve godine i četiri mjeseca, doznamo, da je pao 995 englezkih časnika i 19.500 momaka; nespasobnih za ratovanje ostalo je 2828 časnika i 65.869 momaka. Gubitak taj bio je još veći, da nisu Buri pustili na slobodu 372 englezka časnika i 8819 momaka. A gdje su oni pustili milijuni sterline?

Pomorski gorostasi. Najstarije preko-oceansko parobrodarsko društvo pod imenom „Cunard Line“, koje je još do nedavna imalo najveće i najhitrije parobrode za prevoz putnika i robe između staroga i novoga sveta bijaše u novije doba nadjačano od njemačkih parobrodarskih društava i što se tiče veličine i brzine njihovih parobroda. Da zadobije opet prvenstvo u jednom i drugom smislu, odlučilo je rečeno društvo graditi ogroman parohrod, koji će mjeriti u duljini 213 metara; imati će dva svrđla, dva stroja blizanca sa 48.000 konjskih sile. Tom silom jurići će taj pomorski gorostas 25 milja za jedan sat ili 46.000 kilometra na sat. Novi gorostas ploviti će između Liverpoola i Newyorka.

Prolizvod zlata godine 1901. Po računu američkog novčanog uredu iznosi proizvod zlata prošle godine 54.773.000 sterlina. Prama proizvod u godine 1900. narasao je proizvod prošle godine za 890.000 sterlina, a zaostaje za proizvodom iz god. 1898. za 9.000.000 sterlina. Južna Afrika dala je prošle godine zlata za 474.000 unča prama 3.995.000 od god. 1898. U kapskom području iznosi manjka

za 13.183.000 sterlina. Posljedice englezko-burskog rata čute se dakle vrlo osjetljivo i u proizvodnji zlata.

Narodni poslovicice o ženama. Ženski donos, pravi ponos. Mač i žena, stvar je jedna: Lupež se uđa u laž, a žena u plač. Ne vjeruj konju, koji se poti, niti ženi kada se topi. Lažljivac se uzda u kletvu, a nepoštenica u plač. Nije mala kriva, što je domaćica llena. Bog te sačuvao žene brkate, a čovjeka brice. Kuća ne stoji na zemlji, nego na ženi. Da nije ženske zadorice, ne bi bilo ni mužke prekorice. Nema sela bez mehanje, niti žene bez mane. Djevom vila, a nevom gnjila. Kakvo gnezdo takva ptica, kakva kuka taka stopanjica. Žena muža nosi na licu, a muž ženu na košulji. Ženskom poslu nigrde kraja. Žena junake radja. Dok je curom, ima sedam ruku a jedan jezik, a kad se uđa ima sedam jezik a jednu ruku. Vidi se kozi na rozima kakva je, a na muževljkoj košulji kakva mu je žena. Koja se ženska odvje gizda, srca je najzad izda. Žena kuću drži; muž je kući gost. Žena svjela mužu obraz, a muž ženi daje. Jezili ženu bije. Žena mužu malo vriedi, ako ne štedi. Svjestna žena dvaput mjeri, pak onda kroji. U pametne žene pametne i kokoši. Na putu ružica, a kod kuće tužica. Dobre žene nemaju ni očiju ni ušiju. Voda, dim i žena gone čejjad iz kuće. Uzmi vraga radi blaga, blago ode, vrag ostade. Bolje pruzna torba, nego vrag u torbi. Gledaj konja po hodu, a ženu po rodu. Grube kuću teku, a lipe različi. Žena tri ugla kućna drži, a muž samo jedan. Tko ženi daje oblasti, onj vazda živi u napasti. Imaj ženu manju od sebe, ako hoćeš biti gospodarom od sebe. Težko mužu, koji žene nema, a još teže tko se s vragom veže. Bog te sačuvao kapice i žene lajavice. Staru ženu i staru kapu lako je naći. Koja žena poštenja nema, sramotom se dići. Prava žena najbolja je prćja. (Sabran A. Bielić u „Putkom Listu“.)

Građina kanala iz Ugarske preko Hrvatske k jadranskom moru. Nedavno držao je bivši madjarski ministar nularnjih posala Hieronymus u Pešti u družluv mjeru i graditelja predavanje o građini kanala iz Ugarske preko Hrvatske na Jadranovo more. Iztaknuo je u prvom redu potrebu, da se uredi Tisa sa svojimi prioci, te da se kod Budimpešte spoji prokop sa Dunavom. Nadalje objasnio je korist, što bi ju trgovacki promet donio prokop Vukovar-Samac tim, što bi vodenim putem prama Jadranskom moru za 400 km. skratio. I druge se države istom sada, nakon prilično razgranjenih željezničkih mreža, daju na izgradnju kanala, što je svakako znak njihove potrebe za prenos dobara, koja se u velikom množtu prevažaju. Dok vozarina na željeznicama 4-5 sata,

za tonu na kilometar zajedno sa investicijama iznosa, to kanala promet jedva sa polovicom navedene svete terete. Zasnovana mreža kanala omogućila bi nakon izgradnje austrijskih kanala jesušin izvoz ugarskih poljodjelskih proizvoda u Češku i Njemačku, te se Ugarska onda ne bi trebala bojati američke utakmice. Osnova, da se Kupa spoji kanalom sa Jadranom morem, mora se radi tehničkih potežkoća napustiti, ali bi se uredjenjem Kupe do Karlovcu mogla roba do ovoga grada brodovi prevažati, tako, da bi vozarina i uz pretovarivanje još uvek cijenju bila, nego izravno odpremanjem željeznicom.

Kada valja sparati? Evo odgovora na ovaj upit. Svi su odmah posle jela nezdrav je. S punim želudcem nije san nikada miran, niti koristi, nego streljuje, osobito živčima; s toga i snivamo uvek, kad liegamo s punim želudcem, strašne ili neugodne sanje. Izmedju jela i snoma proteći najmanje 2%, do 3 sata, a najbolje je poslije svakog obilježnjeg jela štati 1 sat. Tko ovako čini, želudac mu redovito probavlja, jača i ne trpi nikakvih želudčnih grčeva itd.

Brzina misli. Vjerevale se je, da ništa na svetu nije brže od misli, jer nam niko ne smeti, da se treptimo u mislima preselimo na najudaljeniju zvezdu, s koje bi u zraku trebalo 1000 godina, da do nas dodje. Ali nije tako. U samoj stvari misao (t. j. njezin pokret po moždjanib) treba izvjesna vremena. Može se reći, obzirom na brzinu pokreta misli po životan vlasti, da se trenutku razdraženja, pa do obrazovanja pojma u mozgu prodje $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{3}$ dio časa. I prema tome bila bi brzina misli manja od brzine električne svjetlosti.

Gospodarske:

Kako treba postupati s blagom. Blago ima svoja dobra i slaba nagnuća. Kako s njim postupa, onakov je ti hasnu davati. Ako s blagom postupas liepo, pratiš ga umiljatim pogledom, u horu ga nahranis, onda ćeš mu unaprediti dobra nagnuća, a slabe izkoremiti. Uz takav postupak zavoljet će te troje blago, postati će mirno i pitomo, zaboraviti će na divljač. Postupaš li šnjirim osorno, kako se danas žalibaze na više mjesa vidjeli može, gdje seljak svoje blaže tuče, psuje, gleda osorno, za nj se slabno brine, onda nije ni čudo, da je postalo jogunasto i divlje, i da svoga gospodara i nakazili može.

Ne uzimljivi služe ni pastira, koji se srdit i koji se lako razdraži. Takav će za šlogod twoje blago mrevariti. Ako imadeš kojega takovoga u kući, ti mu zapovedi odrešito, da se ne smije dotaknuti blaga ni šibom ni biceš ili čim drugim. Blaže se mora bojati rieci i na nju slusati. Ako mu otvrde koža i meso pod čestimi udarci, kako će se onda kašnje bojati biča?

Ako držiš pastira, obećaj mu dvije krune, ako ti bude cielo ljeto gonio blago sibicom.

Kočijaš obećaj i četiri krune, ako ti bude posvuda na vožnji služio jednom te istom šibom. Ne boj se ne će kvarovati, bili ćeš dapaće na dobiku.

Imadeš čestitih i valjanih seljaka, koji sam sameat ore na šest volova i kad treba da skrene ili okrene, zovne ih po imenu pak su mu jako poslušni. Imadeš opet buđalaš, koji kada oru, viču, psuju, drelje se uz oranje, da im grlo promukne. Ako blago nije pokvareno od buđalaših ljudi, poznat će ono rieč svoga upravitelja, pa će mi biti poslušno i radić će da na običnu rieč što mu se zapovidi. Neka pozove volove s paše onaj, koji s njima zlo poslupe, ne će ni blizu, nego bježe od njega kao od nečistoga. Mnogi je već platio svoj zlostoti postupak s konjima. Kakav je tko prama blagu, onakav je i prama svojoj družini i prama drugim ljudem. Vidis li koga, da blago nemilosrdno tuče, odmah može znati, kakovo mu je srce.

Blago ti je Bog dao, da ti radi, ore, vozi, da te hrani i oblači. Blago je od mesu i krvi kao i čovjek, ono se ne smije prisiliti i pretovariti, jer i najjača željezopuca pod teretom i silom.

Blago mora i treba da radi, ali ono, koliko može, daj mu odmora, da se izspava, da preživa, da odpočne.

Mnogi se utrukuju na konjih, pa se onda hvale, da su ovoga ili onoga pretekli, a kad mu konj dobije upalu pluća ili koju drugu bolest, onda je netko drugi krov, samo ne kočijaševa luda glava.

Ne pretovaruj, ne preganjaj blaga, ne ostavljam ga radi pitanjevanja vani na zimi i velikoj žegi, ne muči ga, ako znaš da ljubav božju! Mučenje zivotinja kazniš da danas i zakonom.

P....ć.

Prevarare u govedoj trgovini. Staki, koji šti prodaje, želi da svoju robu što lijepšom i boljom prikaže. To čini i marvinski trgovac. On će nastojati, da mu govedo, određeno za prodaju, dobro izgleda, da je čisto, a kod krava će parziti napose, da bude puna trbuha i vimeva. Tomu ne bi nitko šta prigovoriti imao, samo ako se ne rabe varke, koje čemo sada opisati.

Zna se, da se po raznim prstenovima ili bolja reku po udubcima na rogovima, ustanjuje stara krava muzara. Ti prsteni nastaju jednim načinom. Kada je krava bresnja i pri tom dobiva zimsku kruhu, na rogovima se napravi udubak, dočim će se u nju u sledećoj dobi jalošći ili kratko vremena nego skoka napraviti na rogu u svaku prsten, ako krava pri tom dobiva obilnu ketricu kruhu. Prvi udubak i prsten nastane u trećoj godini i zatim svake godine po jedan novi. Krava n. pr. sa četiri prstena stara je šest godina. Da se po tim znacima kod starijih krava ne pozna, koliko su stare, trgovac varkom ukloni te znakove. Uzvista površina na rogu ugledi se i uravna turpijom, pa se onda caklenim ili čistilem papirom zatire svaki trag toga posla na rogu. Ako se je taj posao obavio prije kračka vremena, onda se turpijano mjesto omaže mlijekom ili balegom. Na taki način ostanu stari kravu znaci, po kojih sudeći ne bi smjeli biti starije od pet ili sedam godina. Međutim nije težka stvar ući u trag toj varci.

Prije svega valja paziti na zube. Ovi se u govedu ne mogu tako preinačiti, kao u konja, da bi hoga zavesti mogli. U staré su krave jako izbrušeni i razmaknuti zubi sjekutići, pa ako su prsteni na rogovima varkom preinačeni, odmah će vještoto opaziti, da se vanjski zubi ne slaze s prstenskim. Prigledamo li pazljivije, opazit ćemo napokon i trgove preinačivanja rožnoga prstena.

Veliki su rozi također znak veće stosti, ali varalica se i tu umije snaci. On odreže komadić roga i opet ga zašlji. I predbehli rogovu dadu se turpijanjem i grecanjem utanjiti.

Očnili bolesti nema u govedu ni s daleka toliko, koliko kod konja, pa ako ih ima, ne znaće puno. Ipak nije nikomu drago, ako ima krave, koje su na obadva oka slijepe. Uz sve to pojavljuju se očna mrena dosta često kod krava muzara. Imali nesavjesan trgovac na prodaju kravu sa mrenom na jednom oku, on gleda, da to sakrije, dočim iz jutra prije sajma kravi sape u oko papra, ili drugu koju jedktvar, da poluči prolaznu upalu i mutnoču rožnice. Svaki kupac to opazi, ali trgovac slaze, da se je krava na klas ili vlat noćju ili iz jutra ubola u oko, ali ozleda da će brzo proći. Ako je kupac lakovieran, nasjeti će varalicu.

Kada kupac ogleda govede gledati će prevejani prodavalac da sakrije mane u gradji tela. Najprije postavi kravu visoko, uslijed čega ona dobro izgleda, a vime se osobito razvito prikaze. Zato je u stajama mnogih marvinskikh trgovaca stajalište mnogo više nego dolje nalazeći se hodnik. Nije li krava na prednjoj strani dobro razvita, onda ju s prieda postavi više, u obratnom slučaju niže.

Kao što očne bolesti nastoje trgovci i bromst prikazati kao prolaznu stvar. Naprave vidljivo ozledu, osobito na papcima, koju da je dobila životinja uslijed neobične hitnje po kamenitom putu do sajmista.

Na rep se mora takodjer vazda paziti, kada ogledamo i cienimo kravu muzaru. Svatko zna, da rep treba biti tanak i dug, providjen lepom kićicom na vrhu. Da poprave grubi rep i finijim ga načine ostrije se usad repa, a kićica pomno opere i razčešta.

Samo se kaže, da lukavi trgovci posvećuju vimenu što veću pažnju u namjeri da prevare. Imaju više načina, kojima se slabije vime uveća i tako upriliči, kao da je puno mlijeke i da ima čelverokutni, fini oblik. Vrlo je razširen običaj, da se krave dan prije sajma ne doje. Naravno, onda je vime veće i punije. Na sajmovih vide se često klave s napetim i po tom bolnim vimenom, koju im otežava hod, pa ih nuka, da široko popostavaju. Vime je često tako puno, da zaporne mišice sisa popuste i mlijecko iz vimenu uviek šiba.

Jasna je, da se usled takova tlaka u mličnim žlezlama, koje su građene od toli njezina stanicija, mogu i bolesti zarođiti. Zato u nekim priedjeljih tjerou na sajam samo podjene krave, i svaki se kazni, tko protivno uradi.

Ima krave, koje u jednom dijelu vime nemaju mlijeke. Da se gleda toga kupac zavara, ustrca se kroz sisu mlijeka u dotični dio vime prije nego se s kravom podje na sajam. Tada se, dakako, čini da u vimenu ima mlijeke, jer potognemo li za sisu, mlijecko curi.

Da se mlične žile dobro vidjeti mogu i da su debele, kao u svake dobre muzare, osiša se dlaka na zadnjem dijelu trbuha - sekova, da se bole vidi vime i mlična zvezda. Ako je u krave vime grubom dlakom obrašteno, što nijedan poznavač goveda rado ne vidi, ta se dlaka lepo odreže i sisanjem se napravi kravi lepa mlična zdjelica, dočim se željena žuta boja vimenu koje kakovim razinom tvarinu za licenje patvori.

Ima bezbroj prevarnih načina, da se stare muzare učine mladima. Trgovac dočera na sajam kravu s njezinim netom rođenim teletom i uvjera, da je teleso od ove krave. Da se to bolje vjeruje omaže burove i zdjelicu krave složom i krviju kao da se je zbilja radila o telitici. Da pače upriliči i sluzavi tok iz maternice, tobože da se viđi, kako je ta krava frisk muzara. Nije li vime dosia veliko, bije se ono rukovetom kopriva, tako, da nastane otok, kakav vidimo kod dobrih muzara u prve dane poslije telitice. Međutim dobar poznavač goveda ipak razpoznoje, koja se je krava očitala prije dan, dva, a koja prije nekoliko tjedana ili mjeseci. Hoće li da bude posve siguran, izražati će mlijecko, koga si dade nešto namuzti u šaku. Mlijecko frisko dojeće krave ima svojstva mlijeke muzare prveskinje.

Osim ovih imaju sijaset i drugih varka kod prodaje krava, pa kupac mora dobro otvoriti oči kada na sajam dodje, da prođe bez štete.

Knjizevne:

Dr. Juraj Vrbanić, Kratka uputna u narodno gospodarstvo. Cijena 80 para u knjižari Dionike Tiskare u Zagrebu. — U istoj su kratko, ali jezgrovit i bistro sadržana počela nauka o racionalnoj ekonomiji, dočim će dobro svakomu koji se tom naukom zanimi.

Knjizevna obavijest. Na upute s više strana javlji dr. J. Turić, da je do stampana, njegova "Metodika - obrazovne obuke u pučkim, osnovnim školama," pa će ju pisac onima, koji su se javili, da ju žele imati, ili se pisući u Petrinju još jave, razaslati početkom travnja. (Cijena je okoricanj krnji četiri krune, postom 30 slika više).

Natječaj.

Potpisani odbor, raspisuje ovim natječaj na podporu "Bratovčine hrv. ljudi u Istri," za g. 1902. Prešnje, obložene svjetodobom prvoj polugodišta (kolovozija) te izkazom siromaštva imaju se dostaviti podpisanim kroz dotične ravnateljstva (dekanate) najdalje do 15. aprila o. g. Svjetodobne siromaštva moraju sadržavati latke podatke, da se materijalno stanje molitelja i njegovih roditelja dade posve točno suditi; zahtjeva se naročito, da bude označeno, da li i koji podporu molitelj uživa, i da to potvrdi dotično ravnateljstvo i župni ured; inače se, molbe neće uvažiti.

Odbor "Bratovčine hrv. ljudi u Istri."

Kastav, dne 21. marta 1902.

Predsjednik; Mijo Laginija, župnik u miru.

Prvo slovensko skladiste pokućstva

Antona Černigoj

Trst

Via di Piazza vecchia 1, u kući Marenzi, podružnica šolarske zadruge u Gorici.

Skladišta u Solkanu - Trstu.

Tvornica sa strojevnim obratom.

Svaka je konkurenca nemoguća jer je pokućstvo iz prve ruke.

Pršni čaj sa „Učke-Gore“.
Izvrsni domaći lijek proti influenci, kašlju, nahladu i hrapavosti, protiprsnom kataru ili promuklosti grla.

Cijena 50 para.

Glavno skladiste:

Ljekarna L. Ghersetich,
Volosko — Istra.
Dobiva se u svakoj ljekarnici.

Strana 1250

RJEČNIK

Hrvatsko-Talijanski.

Pripravio ga za tisk
DRAGUTIN A. PARČIĆ
Hrvatski kanonik u Rimu.

Treće pomožno i popravljeno izdanje.

Cijena po izisku:
a) Meko vezan 8 kruna;
b) Tvrdi vezan 8 kruna.

Narudbe nepredplaćene, od premađu se ponesećem.

ZADAR.
Tisk i naklada "Narodnoga Lista." 1901.

Strana 1250

Tafta za turite od L. LUSER-A.
Najbolji i priznati lek

za kurje oči žuljevitost itd.

Glavno skladiste:

Ljekarna E. Schwenk, Beč-Meidling po novč.

LUSER K 1-20

Dobiva se u svim ljekarnama.

U Trstu: J. Soravollo, M. Navas, L. Leibnitz, A. Parčić, M. Uderičić, Ortak, Šolat, Ponti, F. Garbetich.

Knjigotiskara i knjigovežnica

J. Krmphotić i drug.

U PULI

prima sve u knjigotiskarsko i knjigovežku struku spadajuće radnje
koje izvršuje brzo i ukusno.

Zaliha svih tiskanica za župne i občinske urede,
kao takodjer pisaćeg papira.

Preporuča se toplo rodoljubom u Istri i u drugih pokrajina.

Sve tiskanice

za štedovnu i zajmovna društva u obče

preskrbljuje točno, brzo i jestino.

Opozivaju se, da tiskara preskrbljuje sve tiskanice, kojih se rabe, bez da bi joj to stranka naznačivala, to jest sve, što je za početak postavljanja potrebno; bilježuje takodjer knjige itd.

